

ՔՍԱՆԵՕԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարվան 6 ռուբ. Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միջին խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“. Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“. Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ. Տէլէֆոն № 253.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Միշտ և միշտ կրօնափոխութիւնները... Կ. Պօլսի մէջ իրարանցում է. հայերէն անլեզու և անբարբառ լրագիրները նկատելի կենդանութիւն են ստացել, առաջնորդող առաջնորդողի ետևին են բաց թողնում. Վանում հողիներ որոշ դօմինիկեան վարդապետների դէմ. պատրիարքը հեռագիրներ է ուղարկում, չըջարեքականներ է հրատարակում, կրօնական ժողովը որոշում է մի այնպիսի հոգևորական, որ Բօսֆօրի բարբերը թողնելու ու Վան գնալու առաքելութիւնն ունենայ. մինչև իսկ Բ. Կուսը չգիտեմք է, տեսնելով որ բոլորի զոհերը Վատիկանի գրկին են ընկնում. նա էլ «թեթևութիւններ» է խոստանում դաւաճողներին և յորդորում է կրօնափոխ չը լինել. Կ. Պօլսում երևան են եկել բարեբարներ, որոնք փող են տալիս հայ կղերին՝ հողիներ որոք փողի միջոցով դարաբեցնելու համար: Մի խօսքով—Կ. Պօլսը եռանդ, հողածուծիւն է դարձել: Քանի որ Վասպուրականը սոված էր, օգնութիւն էր արդարւոյն Կ. Պօլսի ջօջերը խուլ էին և համար Բայց երբ արաբական ինկվիզիցիայի հեղինակները սկսեցին եռանդուն արտոգորութիւն, այն ժամանակ—միայն այն ժամանակ—ջօջերը դործի կպան եթէ ոչ ի սէր տառապող, սովառանջ մարդկութեան, գոնէ ի սէր լուսաւորչականութեան: Այդ էլ ի հարկէ, գովելի է: Բայց ցաւն այն է, որ այդ գործունէութիւնը յիշեցնում է առակի այն մեղիններին, որոնք ուզում էին զանազակ կախել կատուի վզից: Ըստ երևոյթի, դրութիւնը լաւ է հասկացված. կատուն ոճիրներ է գործում, անպատկառ ծուռտուն է մկնային հասարակութիւնը, և միանգամայն հանձարեղ է այն միջոցը, որ գտել են կեղծեղծները. պէտք է միայն մի զանազակ կախել անողք գաղափարի վզից, որպէս զի ամեն մի խեղճ մուկ լսէ թէ գալիս է իր թշնամին և թագնալի: Շատ լաւ է մտածված ամեն ինչ, բայց զանազակ ինչպէս կախել: Ահա օրհասական հարցը:

Որպէս զի գաղափար մը ունենաք թէ խեղճութիւնը մինչև ուր կը տանի մարդը,—ասում է Վերելը լրագիրը,—փութանք ըսել թէ լատին կրօնը տարածող այդ Տոմինիկեանները, բացի այն միասնապէս գումարէն՝ զոր կուտան իւրաքանչիւր կրօնափոխի՝ ամսական հինգ դրուշի նպաստ մը միայն կը յատկացնեն անոնց ամէն մէկուն կարողութեան ու պէտք

նրանց քարոզութիւնը, նրանց վիշտն ու ուրախութիւնը—եմոացված խօսքեր» են դարձել: Այժմ անհատականութիւնը, եսամտութիւնը պաշտօնում է այնպիսի չըջաններ, ուր մի ժամանակ ընդհանուր բարիքը, հասարակական գաղափարը բաւերն էին հնչում: Եւ մեր ժամանակներում նրանք, որոնք դեռ կրկնում են այդ մտքերը և դեռ հաւատ ունեն թէ վերջը դրանք պիտի լինեն մարդկութեան իրէպը, արդէն ծերացած են համարվում, ինչպէս ծերացած է գերմանացի վկայագրողը, եմոացված խօսքերի» հեղինակը:

Մեր ժամանակներում, այն, ընչ չեն այդպիսի օճերքը և նրանք մի կողմ են ջաչվել, որովհետև ասպարէզը պատկանում է գաղափարից, մարդկային սրտից և զգացմունքից դուրի, կարիքիսա օբյեկտիսարութեան: Գեկաղնատները, մտաւոր իմաստակութեան դար է, երբ վայրենի մարդակերութիւնը, լրբութիւնը առաքելութիւններ են և շահամոլ, թեթևամտ տենդիկներ են կրօնափոխները: Կրօնափոխները յաղթանակի բրբջներ են արձակում, ապականելով այն ամենը, ինչ մի ժամանակ պատկառանք էր ներշնչում և սրբութեան պէս էր պաշտօնում: Ե՞րբեք և օբյեկտիսարութիւնները կանգնած են միմեանց հանդէպ, առաջինները լուռ են, արհամարհող, վերջինները օտոնակատարներ են, իրերի անպալան տէր: Սակայն, ինչ կասկած, ծերութիւնն է թարմացնող—այսպէս է այժմ աշխարհի կարգը: Եւ դրա ապացոյցը այն ձերի յօրհանն է, որ տօնվեց Գերմանայում: Լէօ

աջողվում էր և մեծ ձեռնարկութիւններ իրագործել, որոնք սակայն ձեռնհասութեան և զիտակցական տոկոսնութեան պակասութեան պատճառով մի քանի փամանակից յետոյ ընկնում էին և փշանում: Հանգամանքների շնորհիւ, մեր ինտելիգենտ ոյժերն այժմ մօտեցել են կապիտալիստ Բազմաթիւ երիտասարդներ մինչև կողորդ խրվել են փողային հաշիւների մէջ: Սակայն հարց է ծագում: մի՞թէ այդ «ընտրեաները», այդ մասաւոր աշխատաւորները, կը մտնեն կապիտալի աշխարհը հաշտվելու այն կարգերի հետ, որ հաստատված էին տանեակ տարիները ի վեր: Մի՞թէ նրանք էլ կը զբաղվեն միայն առնել ծախելով, օպիշ-վերջով, մի՞թէ նրանք կը գրաւվեն սպեկուլեացիայի հողերով և միայն ճարպիկութիւնը կը համարեն գործավարութեան սկզբունք: Իսկ վերաւորական է ինտելիգենտ մարդու համար, զա վերաւորական և փաստկար է հասարակութեան համար: Այլ այդպէս չը պէտք է լինի: Ինտելիգենտ ոյժերին վերապահված է արդիւնադրօնութեան զարգացման գործում լուրջ և նշանաւոր դեր, որ և պէտք է առաջնորդի նրանց գործնական կենցիկ մէջ, որոշէ նրանց գործառնութիւնները:

Ինտելիգենտ ոյժերը պէտք է բեղմնաւորեն մեր երկրի արդիւնադրօնական զարգացումը, կազմակերպելով մի շարք կանոնաւոր և խելացի ձեռնարկութիւններ, աւելացնելով աշխատանքի գործադրութեան ասպարէզը, մոցնելով երկրի մէջ նոր արդիւնադրօնութիւններ և կատարելագործելով հինը, նպաստելով արհեստագիտական կրթութեան տարածմանը, մշակելով անտեսակալ առաջադիմութեան այնպիսի ծրագիրներ, որոնք կարող լինեն նպաստել ընդհանուր բարգաւաճման: Այդպէս գործելով նրան կատարած կը լինեն իրանց հասարակական պարտաւորութիւնները մի կարևոր մասը: Այդպէս գործելով նրանք կը զանազանվեն զբաղմունքի այն ներկայացուցիչներից, որոնք ճանաչում են միայն իրանց զբաղմունքը և գրանցի դուրս այլ ևս ոչինչ չեն ընդունում:

այդպիսիներից չէր: Նա չէր կարող խուլ ու կոյր մնալ և ահա նրա դրշի տակից դուրս են գալիս զանազան հասկացողութիւնների ներկայացուցիչ տիպեր. դրանց մէջ մարմնացած է որոնող, կուսող, պահանջող հասարակութիւնը: Այդ տիպերի մէջ կայ հակապատկերների առատութիւն. և իսկական հերոսները նրանք են, որոնք կուսը են դարձրել հասարակական իրէպները, որոնք ծառայում են ժողովրդին մի անձնուրացութեամբ, որ ներքին է դարձնում նրանց շատ սխալները, արտաքին անգամ: Ինքն իրան մտածանալ, ուրանալ և ամբողջապէս հասարակաց բարեքին նուիրվել—այս էր երիտասարդ Գերմանայի գաղափարը, նրա դաւաճութիւնը: Այդ դաւաճութեան նախաձայնից մէկը, Բեօրնէ, ասում էր. «Պող աղատութիւնը բաժանված լինի մեզանից արեան ծովերով—մենք դարձնալ կը հասնենք նրան: Յամառ, տոկոսն աշխատութիւն ժողովուրդը հին հասկացողութիւններից պաշտելու, տղիտութեան, խաւարի ճանկերից գլչելու համար—այսպէս են այն մտովները, որոնք շարժում էին Եպիլոսագէնի համակրելի հերոսներին:

Բայց ինչու, խօսելով մի կենդանի հեղինակի մասին, մենք գործ ենք անում բաւեր, որոնք անցեալն են յիշատակում: Աւագ, պատճառն այն է, որ Եպիլոսագէն այժմ մոռացութեան մէջ է, այլ ևս չէ կարողացվում այնպէս, ինչպէս 20—25 տարի առաջ: Փամանակները փոխվեցին, նիւթապաշտական իրէպները դուրս մղեցին այն երազներն ու տեսնանքները, որոնք Եպիլոսագէնի հերոսներին էին տանջում և այժմ

Աննա Յովհաննիսեան և Աւետիս Բալայեան Ղուկասեանները յայտնում են իրանց ազգականներին և ծանօթներին, որ ամսիս 25-ին, Վանքի մայր-եկեղեցում կը կատարվի առաջինի թանգաղին հօր և երկրորդի անկողնը:

Յ Ո Վ Հ Ա Ն Ն Է Ս Գ Ր Ի Գ Ր Ի Բ Ա Ն Խ Ո Ւ Ն Ո Ւ Ն Յ Ե Ա Ն Ի

բառաստօրայ հոգեհանգիտար: Պատարագի սկիզբը առաւօտեան 11 ժամին: 3—1

Թիֆլիսի երկրորդ կարգի վաճառական

Յ Ո Վ Հ Ա Ն Ն Է Ս Ս Ի Մ Է Օ Ն Ե Ա Ն Ս Տ Ե Փ Ա Ն Ե Ա Ն Յ Ի

Մահվան տարեգրքի օրը, երեքշաբթի, ամսիս 23-ին, Վանքի մայր-եկեղեցում, պատարագից յետոյ, կատարվելու է հոգեհանգիտ, որի համար մայրը՝ Սօֆիա Բալայեան, կինը՝ Աննա Մովսէսեան, ընտանիքը՝ Նատալիա Ներսիսեան, հարսը՝ Աննա Գրիգորեան և եղբայրները՝ Գրիգոր, Արշակ և Յակովբ Մովսէսեան Ստեփանեանները յայտնում են ազգականներին և յարազններին: Սկիզբն է ժամը 11-ին առաւօտեան: (չ. ե.) 2—2

ԲՈՎԱՆԳՎՈՒԹԻՒՆ

Ինչով պէտք է դանդաղանքներ.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Բարեգործական ընկերութեան ընդհանուր ժողովը. Պետերբուրգի համալսարանի ակտը. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Պարսկաստանից. Արտաքին լուրեր.—ՀԻՄՆԱԳՐԻՆԵՐ. ԲՈՐՍԱ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐՎԱՆ. Ֆ. Շպիլը հարկէ. Ոճրագործը:

ԻՆՉՈՎ ՊԵՏԻ Է ԶԱՆԱԶԱՆՎԵՆ

Մեր կենցիկի նորագոյն երեւոյթներից մէկն է բազմաթիւ ինտելիգենտ ոյժերի խմբվելը կապիտալի շուրջը: Այն անձանց, որոնք երէկ զբաղված էին ուսուցչական պաշտօնով այս և այն գաւառական քաղաքում և գիւղում, կամ որ և է պաշտօն ունէին տեղական վարչական հիմնարկութիւնների մէջ, այսօր մենք տեսնում ենք թաթախված Բագուի նաւթի մէջ, կամ պաշտօն ստանձնած զանազան գրասենեակներում և արհեստանոցներում: Մենք այժմ մտադիր չենք քննութեան նիւթ չի-

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Ֆ. Շ Պ Ի Լ Հ Ա Գ Է Ն

Փետրվարի 12-ին Գերմանիան տօնեց վկայագրող Պրիլիս Եպիլոսագէնի ծննդեան եօթանասնամակը: Եպիլոսագէն աշխարհառշակ հանձար չէ, բայց ունի մի անուն, որ ամեն տեղ արտասանվում է խորին յարգանքով և երախտագիտութեամբ: Նրա վկայելի վրա կրթվել է մի ամբողջ սերունդ, նրա ստեղծագործական տաղանդը եղել է մարդկութեան բարեբար դաստիարակիչներից մէկը: Եպիլոսագէն հասարակական իրէպների բանաստեղծ է—և ահա այստեղ պէտք է որոնել այն դիւթական ոյժը, որ սիրելի և համակրելի դարձրեց նրան նաև իր հայրենիքից դուրս և մասնաւոր Ռուսաստանում: Այդ կարող է մտաբերել իր երիտասարդութիւնը և միանգամայն մտանալ այն թարմացնող, յուզիչ տպաւորութիւնը, որ գործում էր այդ ժամանակ Եպիլոսագէն իր բազմաթիւ ստուար վկայերով: Ով չէ մշտում այդ «Պորթրաւոր բնաւորութիւնները», «Մի ծիծեռնակով դարուն չի լինի», «Մալի և կռանի մէջ» վերնագրիները կրող հատորները: Եւ մի կարող է ասել թէ նրանք չեն քրքրել իր միտքը, չեն հարկադրել մտածել, հօգով մասնակից լինել այն հարցերին, որոնք յուզվում են այդպէս:

ներու այն հարցը, թէ հասարակութիւնը ինչ աստիճան փնտրում է ինտելիգենտ ոյժերի այդ միակողմանի հոսանքից: Մենք այսօր վերցնում ենք երեւոյթը իրրեւ կենցիկի իրողութիւն, որ ունի իր գոյութեան պատճառը և այդ շրջանակի մէջ ցանկանում ենք որոշել ինտելիգենտ ոյժերին վերապահված դերը: Մեր մէջ մինչև այժմ կապիտալը և կրթված գասակարգը միմեանց հետ սերտ յարաբերութիւն չէին ունենում: Եւ դեռ, ընդհակառակը, կրթված մարդիկ խորում էին կապիտալի աշխարհից, գերադասելով դպրոցի կամ վարչական և հասարակական որ և է հիմնարկութեան մէջ համեստ վարձատրութիւնը կապիտալի ընծայած նիւթական առաւելութիւններին: Կապիտալի ներկայացուցիչները, իրանց ընչ կրթութեամբ և տեխնիկական անբաւարար պատրաստութեամբ առաջ էին մղում իրանց գործը մեծ գեղարութեամբ, խարխափելով անորոշութիւնների մէջ, շատ անգամ թող տալով տեղը վարձուները: Շնորհիւ բնական աչքբարցութեան, շնորհիւ պատահական օրինակների, երբեմն

Տաղանդաւոր վկայագրող ժամանակին երևան եկաւ: Նրա հերոսները մարդկայնութեան, ազատութեան, մի խօսքով նոր ժամանակի գիւտերներ են: Այդ հերոսների ոգևորութիւնը, վշտերը, ծիծաղն ու ողբը, որքան էլ գերմանական իրականութեան ծնունդ լինեն, բայց ունեն համաշխարհային կենցիկ, հասկանալի, ընտանի են ամեն տեղ, ուր կայ վերանորոգվելու տենչանք, ուր նոր կենցիկ իր պահանջներով այնքան նահատակներ ու դահիճներ է հանդիսացնում: Լինել առաջաւոր հոսանքների զբոջակալի մի այնպիսի ժամանակ, երբ հասարակութիւնը զգում է վերանորոգչական գաղափարների բուռն, անդիմադրելի ճնշումը—դա մի երախտից է, որ իր պատուաւոր տեղը կուսենայ առաջադիմութեան պատմութեան մէջ: Եպիլոսագէնին չէին հաւանում տափակ մտքի տէրերը կամ նրանք, որոնք գեղարուեստի մէջ լուի գեղարուեստ են որոնում, այսինքն լուի վայելչութիւն, առանց այդու հարցերի, առանց այն ուժղին ցնցումներ, որ առաջ է բերում կենցիկը և պահանջում է ուշադրութիւն, լուծում: Այդպիսի ժամանակներում հասարակութիւնը կարօտ է գործիչների, ուզում է նկարել իր երևակայութեան մէջ թէ իրական հանգամանքներից ինչ տեսակ գոհեր և հերոսներ կարող են ծնվել: Սոխակների երգերը բաւարարութիւն չեն տալիս, և երգուեստը գեղարուեստագէտները, որոնք քարադած են յայտնի կանոնագրութիւնների վրա, պարտաւորութիւն չեն համարում ինչեւ օրինակական բարձրութիւնից, ականջ դնել մտից և արեւնից կազմված իրականութեան ձայններին: Եպիլոսագէն

ընդուն համեմատ Անշուշտ պիտի զարմանաք կրօնափոխութեան փոխարէն տրուած դրամին ոչնչութեան վրայ. բայց այդ ամսական հինգ դրուշը ինքնին մեծ բան մըն է մարդերու համար որոնք անբողով ամիսներ հինգ փարայի երեսը անգամ չեն տեսած ընդհանրապէս. մեզի համար ցաւալին հոն է որ մենք մեր սեփական միջոցներով այդչափն ալ չենք յատկացներ իրարեմէսին անհատի՝ որ արբուած նպատակն քանակութեան աւելի՛ աւոր բարոյական ազդեցութեան կը հնայուի միշտ:

Որքան հեշտ բան է, որքան, զովինկեաններն զինաթափ անելը: Մի հողին ծախում է հինգ դրուշով (40 կոպէկ): Թեղծ ծախումները համար զանգակը այն կը լինի որ որքան կարելի է շատ հինգ դրուշներ բաժանվին հայ հողտրականութեան ձեռքով: Եւ չը կարծէք թէ այդ փրկարար զանգակը շատ դժուար է գտնել Կ. Պոլսում: Ընդհակառակը:

Վանայ սովորը ի նպատակ 1879—80-ին հաւաքուած դրամին կարևոր դրամար մը իւր նայուեցաւ 1881-ին և Կ. Պոլիս մնաց, որով թիմարէթ խանը գնուեցաւ. բանաւոր չէ որ հիմա, անոր դիզուած հատկութեան կարևոր դրամար մը անմիջապէս Վան դրկուի բարձրաստիճան եկեղեցականի մը հետ, որ պատրիարքական փոխանորդի կամ առաջնորդական տեղապահի պաշտօնով ներկայանայ հոն և ազգային զաւառական վարչութեան գրուիք անցնելով, ժողով ցրուած հասր և ամբիօսի հայրենի օրհնեալ փարարը: Այսպիսի տաղ-նապալի պարագայի մը մէջ եթէ չի գործածուի սովորը դրամին խնայուած դրամարը, թիմարէթ խանի հաստիքը, —ինչի պիտի ծառայէ:

Հարցը, որքան, ամբողջապէս նրա մէջ է թէ ինչպէս կախի զանգակը: Առակի միները, ինչպէս յայտնի է, չը կարողացան լուծել նրան: Մեր մէջ էլ անցեալում հարկարար փաստեր կան, որոնք ապացուցանում են մի և նոյն թը-չուառ անկարողութիւնը: Կաթովի կղերը առաջին անգամ չէ, որ արհամարհում է լուսաւորչականի վայնաստեղը և յաղթում է նրան: Ամենամեծ փաստը Ահմատանի հայերն են: Եւ դա ընական օրհնէն է. յաղթում է ընդունակը, նա, որ ուժեղ է գիտութեամբ, եռանդով, ճարտարութեամբ: Շատ դարձանալի կը լինէր եթէ XVII դարի հայ կղերը իր ծայրահեղ տգիտութեամբ, իր ծուրութեամբ, ապիկարութեամբ յաղթէր Ահմատանի դարձող եզրուաններին: Եւ հարց է, XIX դարի հայ կղերը զանազանութեամբ է XVII դարի իր դասակիցներին: Մտածեցէք այս հանդամանքը վրա և ինքն ըստ ինքեան հակառակի կը դառնայ թէ ինչու զանգակը ընկած է մի անկիւնում, իսկ կատուն իր քաջազորութիւններն է կատարում անպատիւ... *

Հասկը ենք այնպիսի ժամանակի, երբ ոչ մի բառարան չէ կարող վերականգնել բառերի իսկական նշանակութիւնը: Արատամիտ խլամու-թեան օրբան «Баптизм» լրագիրը մի անեղ արշաւանք սկսեց «Баптизм» լրագրի դէմ այն պատճառով, որ վերջինիս աշխատակիցները մէկը գործ էր անել այն ժողովրդական ասացումը (որ շատ գործածական է վրացիների և հայերի մէջ) թէ «Մահմէտը դժուար չէր ուղում գնայ, բայց զօտով տարան»: Նախալին կրեսո-

սի լրագիրը դեռ երբէք այդքան չէր վրդովված: Եւ հակառակ է, այնուհեղ էլ գործում է այն, ինչ մասնատական արևելքում յայտնի է «հաւատու հայհոյեց» բառերով: Մենք դրա դէմ ոչինչ չուենք: Բայց ուշադրութեան արժանին այն է, որ այդ ահազին վայնաստեղը հիմնված է մի հակադրուած վրա, որին մենք շատ ենք համարում: Դա այն է, որ չը պէտք է ատելութիւն սերմանել այն ժողովուրդների մէջ, որոնք կոչված են միասին ապրելու, խաղաղ կերպով զարգանալու: Շատ լաւ. բայց եթէ այդպէս է ինչու դուք ձկան լուծիւն էք պահպանում պ. Վէլիչկովի վերաբերմամբ և մի և նոյն ժամանակ նրան կամացուկ շարժում էք, կոմպրոմիսներ, օգային համարյոնք էք ուղարկում: Մի ուրիշ յօդուածի մէջ ազատամիտ խլամութեան օրգանը յարձակվում է «Новое Обозр.» լրագրի վրա, ասելով թէ սա գրգռում է ազգայնական երկպառակութիւններ: Մի խօսքով դուք է գալիս, որ թիֆլիսում միայն Վէլիչկովն է, որ ազատ է այդ ախտից, մնացածները փարսեցի են, հասարակութեան թշնամիներ են և այլն: Ո՞վ իմաստուն էլից, այժմ մտնիլ ո՞վ է փարսեցին, նախալին կրեսոտի օրհնելը, որ աղաղակում է երբ իր օրիթիւնն են դիպում, թէ նրանք, որոնք կուտում են ժողովրդական մտքերը միմա-ցնորդներ, խտրութիւն և երկպառակութիւններ սերմանողներն զէմ, չը նայած թէ ուր և ինչ հանդամանքների մէջ են նրանք գործում:

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿՆՈՒԹԵԱՆ ԸՆԳՋԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՐ

Կիրակի, փետրվարի 21-ին, երեկոյեան ժամը 7-ին, դրամայի դահլիճում կայացաւ հայոց Բարեգործական ընկերութեան ընդհանուր ժողովի շարունակութիւնը, մասնակցութեամբ 43 անդամով: Ժողովը զբաղվեց հանդուցեալ Խուղղեանի կտակով դրամար գործադրութեան հարցով և այդ առիթով երկուսը վիճարանութիւններ անելու ունեցան: Ժողովականներից ոմանք առաջարկում էին այժմ իսկ դիմել կտակի գործադրութեան, հաստատելով որքանոց, հանրակացարան կամ այլ որ և է մի բարեգործական հիմնարկութիւն, ոմանք գտնում էին, որ այդ ինչով լուծման համար ժողովված նիւթը թեր է և նրա հիման վրա անկարելի է այժմ իսկ որոշել, թէ բարեգործական հիմնարկութեան որ տեսակը աւելի նպատակալարմար է: Մի քանիսը այն կարծիքը յայտնեցին, որ կտակի գործադրութիւնը պէտք է յետաձգել, որովհետև խորհուրդը դեռ չէ կարողացել որոշել զածուխի քարվանսարանը: Կարծիքը, այդ քարվանսարանը բարձրութիւն աւերակ է դարձել և անհրաժեշտ է կամ հիմնութիւն վերաշինել, կամ գոնէ մեծ վերանորոգութիւններ կատարել և դրա համար հարկաւոր կը լինի գործադրել բաւական մեծ գումար դրամային: Ժողովը, հիմնաւոր գտնելով այդ առարկութիւնները, որոշեց յետաձգել կտակի գործադրութիւնը և լրացնելով մասնաժողովի անդամների թիւը, յանձնել նրան նորից ընել խորհրդի. հետ միասին եղած և լինելի առաջարկութիւնները, մասնով մէջ արտայայտված կարծիքները և մշակելով նիւթը, կազմել մի մասն-

րաման տեղեկագիր ու ներկայացնել ընդհանուր ժողովի ընտրութեան, նախապէս տպագրելով այդ տեղեկագիրը ու բաժանելով անդամներին: Դրա հետ միասին ժողովը որոշեց յանձնել խորհրդին կազմել քարվանսարայի վերաշինութեան կամ վերանորոգութեան նախահարկ և նիւթարկել ընդհանուր ժողովի ընտրութեան:

Ապա ժողովն անցաւ պաշտօնատար անձանց ընտրութեան: Գաղտնի բուժարկութեամբ ընտրվեցին, ընդհանուր ժողովի նախագահ՝ բժշկապետ Բ. Նաւասարդեան, քարտուղար՝ Հ. Առաքեան, խորհրդի անդամ վերընտրվեցին՝ Ա. Արտեմեան, Ա. Երեմիան, Փ. Վարդապետեան և նոր ընտրվեցին՝ Յ. Մէլիք-Բախտամեան, Յ. Ամիրխանեան. փոխ-անդամներ ընտրվեցին՝ Ս. Մալխասեան, Գ. Ղարաբեան, Կ. Հեյրաբեան և Ն. Արքայանեան. վերատուգող յանձնաժողովի անդամներ ընտրվեցին՝ պ. պ. Երիշեան, Շահիկեան, Տէր-Մարգարեան 1899 թուի և Ս. Խարազեան՝ 1898 թ.ի հաշիւների ընտրութեան համար. Խուղղեան կտակի յանձնաժողովի անդամներ—Ս. Մալխասեան, Տ. Փլուսեան, Շահվերդեան և Ղարաբեան. գրադարանական յանձնաժողովի նախկին անդամները վերընտրվեցին բաց բուժարկութեամբ:

Ժողովը փակվեց ժամը 12-ին:

ՊԵՏԵՐՈՒՊՈՒԿԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ԱԿՏԸ
(Նամակ Պետերբուրգից)

Փետրվարի 9-ին Երէկ, փետրվարի 8-ին, Պետերբուրգի համալսարանը կատարեց իր տարեկան ակտը: Կրթիչները այդ առիթով մի քանի յօդուածներ գրեցին, հրատարակելով հասարակութիւնը զէթ տարին մի անգամ թարմացնել իրանց յիշողութեան մէջ անցեալի, երիտասարդութեան, ուսանողութեան փայլուն և պայծառ իրէպիւրները, սուրբ զաղափարները, զէթ մի անգամ ապրել այն կենցաղով, երբ դեռ չապականված մատաղ սիրտը, դեռ կենդանի տղովի մէջ չը թաթախված միտքը այնպիսի թուլիչներ էր գործում, որ կարծում էր թէ դրտութեան, ուսման միջոցով նա կը նուաճի անբող աշխարհը և բուն նաւատով սպասում էր ապագային: «Երբեք այսօր մենք ևս ուսանողների հետ «Gaudemus igitur» երգը, որ մեզ ոգևորում, խրախուսում էր մեր երիտասարդութեան օրերում—գրում էր մի լրագիր:

Նա ևս գնացի հանդիսատես լինելու, թարմացնելու յիշողութեանս մէջ, թէ ինչպէս են տօնում այժմեան ուսանողները իրանց alma mater—դպրութեան 80-րդ տարեկարծը:

Ժամը 1-ին, երբ արդէն նաւաքիւղ էին բոլոր պաշտօնական անձինքը—պրօֆէսորներ, միտիստրներ, բարձրաստիճան պաշտօնեաներ, ակտը սկսվեց ուսանողական խմբի երգած աղօթքով: Ուսանողական երաժշտութիւնը հնչեց և ապա պրօֆէսոր Լատկին ավերակ բարձրանալով կարողացաւ տեղեկագրել 1898 թ.ի համար: Այդ տեղեկագրից երևաց, որ 1898 թ.ի ընթացքում համալսարանի պրօֆէսորներ, դասաւանդներ և

պրիվատ-դոցենտների թիւն եղել է 218, ուսանողների թիւը առ 1-ն յունվարի 1899 թ. եղել է 3867, որից 2192 (57%) իրաւագիտական ֆակուլտետում, 182 (4%) արեւելեան լեզուների ֆակուլտետում, 1236 (35%) ֆիզիկո-մաթեմատիկական և 178 (4%) պատմական-լեզուագիտական ֆակուլտետներում: Ըստ դասաւանդների ուսանողները բաժանվում են այսպէս. 1) օրթօ-դոքս—2784 հոգի (կամ 73,50%), 2) հար-լուսաւորչական—59 (1,56), 3) կաթողիկոս—423 (11,14), 4) լիթերական—303 (8%), 5) մասնատական—10 (0,26), 6) հրէական—158 (4,18) և զանազան—51 (1,36): Տեղեկագրի մէջ չը կար բաժանումն ըստ ազգութիւնների: Ուսման աւարտման դիպում 1896 թ. ստացել են 560 հոգի:

Տեղեկագրի ընթերցումից յետոյ պրօֆէսոր Օլգեներովը կարողաց համալսարանական կամ ակտային ճառը՝ «Ճշմարիտ է, որ բուրգայականութիւնը ներշնչված է պէսիմիզմով» վերնազգրով: Այդ համառօտ, բայց բովանդակութեամբ ճիշտ դասասիրտութեան եզրակացութիւնն այն եղաւ, որ բուրգայականութիւնը յուսահատութիւն և յուսահատութիւն քարոզող կրօն չէ եղել և չէ:

Տպված տեղեկագրից քաղում են հետևեալ տեղեկութիւնները: Համալսարանի զանազան ֆակուլտետների կողմից առաջարկված թեմաների համար ուսանողները 1898 թ.ին ներկայացրել են ընդամենը 35 շարագրութիւն, որոնցից 16-ը արժանացել են վարձատրութեան ոսկեայ մեդալով, 5-ը՝ արծաթեայ մեդալով, 8-ը՝ պատուաւոր վկայագրով, 1-ը դրամական պրեմիայով և 5-ը մեծով են: Այդ ուսանողների մէջ 4-ը հայեր են, որոնք արժանացել են վարձատրութեան իրանց առաջարկած հետևեալ շարագրութիւնների համար: Իրաւաբանական ֆակուլտետի ուսանող Ալեքսանդր Աթաբեկեան ֆակուլտետի առաջարկած «Պայմանական դատաւարութիւն» (Объяснительное суждение) թեմայի համար ներկայացրել է շարագրութիւն «Съите разумное, доброе, вечное» ներկատուի յայտնի ոտանաւորի ղէվիզի տակ: Համալսարանի խորհուրդը գտել է, որ այդ շարագրութիւնը, որ վերաբերում է քրեական դատաւարութեան, «իր անկասկածելի և շատ թանկագին գիտական յատկութիւնների համար» արժանի է ոսկեայ մեդալի վարձատրութեան:

Իրաւաբանական ֆակուլտետի ուսանող Ռուբէն Յովհաննիսեան ֆակուլտետի առաջարկած «Աշխատասիրութեան տներ մասին» թեմայի համար, Ակուսիովի «Пусть приведет меня дорога хоть до ничтожного итога случайной пользы на землѣ» խօսքերի ղէվիզի տակ ներկայացրել է մի շարագրութիւն, որ վերաբերում է ոտարիական իրաւունքին, և որը ֆակուլտետը մեծապ վարձատրելի նոյնպէս ոսկեայ մեդալով «Հիմնաւոր, բարեխիղճ, ամփոփ և պարզ քաջատրութեան համար»:

Արեւելեան լեզուների ֆակուլտետի ուսանող Նիկոլայու Արսնց՝ ֆակուլտետի առաջարկած «Հայկական ժողովուած» Հարանց Վարդը ըստ Գրիգոր Մերեբի վերջին ժամատապական խմբագրութեան թեմայի համար առաջարկել է մի շարագրութիւն «Molto fumo e poco arrostato» ղէվիզի տակ, որ վերաբերում է ճառագործը: Այդ շարագործը, պարունակ, ինքը իստաւարն է: Նա ինքը, տգիտութիւնն է, մաստալի այդ դարաւոր բռնակալը... Դատաւարտեցէք նրան, հալածեցէք մեր սահմաններից, քարտեցէք, թող անհետ կորչի, բայց խղճացէք նրա զոհերին, որոնք միայն զթուլեան, պաշտպանութեան արժանի են և լրջի են կարօտ»:

Դատաւորները ներս ժաման խորհրդակցելու թորին լուծութիւն տրեց զանչիւնում. քաղմուտ թեման նախաքը կրկին ուղղվեց ղէպի այն ցընցոտիների կոյտը, որ զձագրված էր նստարանի վրա. Նիկոլայու շարունակում էր մնալ մի և նոյն վիճակի մէջ, երեսը ձեռքերով ծածկած և զլուխը նստարանի վրա յետած՝ նա ընդհանուր-ընդհանուր չէր աւանում, որից նրա մէջքն անդադար բարձր ու ցածր էր լինում:

Ամենը համոզված էին, որ նա ամօթից չէ կամեում երեսը բանալ, գրուիք բարձրացնել Դատաւորները դուրս եկան: Բայց հենց այն րօպէլին, երբ նախագահը պարտատուում էր կարգալ դատաւիճուր, մի սարսափելի բան պատահեց: Սրանք զղաճաբար ցնցվեց, զլուխը բարձրացրեց, մարմինը ձգեցվեց և թուլացած գետնի ընկաւ: Նուազած ձայնով «հո՛ր» կանչելով: Մինչ չէ ջուրը կը բերէին, նա արդէն անշնչացած էր: Բազմութիւնը ստուեց, մի հատիկ մարդ անբողջ բազմութիւնից երկու կաթիլ արտատու թափեց այդ անտէր դիակի վրա. դա գրեզանց փաստաբանն էր:

Դիակի վրա կազմած վճիռը մնաց անյայտ: Ա. Ասարնեան

ՈՃՐԱԳՈՐԾԸ
IV

Աշնանային մի գիշեր էր, խաւար գիշեր, որ այնքան տխուր, նոյն իսկ անաւոր է լինում մահաւանդ գիւղերում:

Ի... գիւղը ընեց. անընդ էր միայն Նիսանը. ցաւում էր հողին, ցաւում էր նաև մարմինը ցերեկը կրած ծանր հարուածներից: Այդ օրը տագրը առանձնապէս դարձուրելի էր, առանց հարևանների օգնութեան Նիսանը մահից չէր ազատվի: Բայց Նիսանը գո՛հ էր. վերջապէս, նը-բա հետ էր իր փրկութիւնը այդ երկիւյ. թոյնը նրա ձեռքին էր:

Վերջապէս, ամենը ընեցին. խրճիթը լուռ էր ու խաւար. Նիսանը նստած էր իր անկողնի մէջ շուր խմելու մի փոքրիկ աման ձեռքին, որի մէջ էր մահը: Նա մտածում էր իրան մեռցնելու մասին: Մի փոքրիկ շարժում և ամեն ինչ կը վերջանայ, բաւական է մի ուսով, երկու ուսով: Միթէ հեշտ չէ: Մեռնել... բայց ինչու մեռնել. մահը խօծ չորս, պարզ և չէ. նա պատիժ է, ինչու պիտի կրի Նիսանը այդ անաւոր պատիժը: Ինչու, որն է իր յանցանքը: Օրը սև է, այդ օրով ինչ արժէ ապրել, ասում է նրան մի ներքին ձայն: Բայց հենց այդ րօպէին Նիսանը լուռ է տալիս խաժիօղը, քնած հարբեցողի զուգելի խաժիօղ: Ան թէ ո՞վ է իմ օրը սևացրել, ասում է նա, անա թէ ո՞վ է իմ թը-չուառութեան իսկական պատճառը: Զը լինի նա, և Օհանը իսկոյն կը դայ:

Օհանը կը գայ ասում են. նա նոյն իսկ սկսեց երևակայել Օհանին ուրախ-ուրախ տուն մտնելու. օ, ինչպէս կը փաթաթվի նրա վզով, ինչքան լաւ է Օհանը: Տունը ուրախ է, չէն ու պայծառ կը մնայ: Իսկ եթէ կենդանի մնայ այս արբեցողը, Օհանը երբէք չի դայ. նա զինուոր է, նրան կարող են տանել գնդակի և կրակի առաջ: Վաղը, միւս օրը... Պէտք է շտապել, պէտք է նրան տուն բերել... Միթէ հիմա ուշ չէ...:

Նա վերկացաւ գլուշութեամբ, մօտեցաւ տագրի անկողնին, շօշափելով գտաւ ջրի ամանը, վերցնեց, հեռացրեց և նրա տեղը դրեց իր ձեռքի ամանը գործուրելի հեղուկով, կրկին յետ եկաւ և անկողին մտաւ:

Նիսանը-երկար նա տաղակվում էր իր անկողնի մէջ: Մերթ ստակում էր վազում նրա ամբողջ մարմնով. նրա աչքերի առաջ էր զալիս զարնուրելի պատկերը—սպանված մարդը, մերթ երեսում էր Օհանը, որ իր տունն էր գալիս՝ ազատված վտանգից, առողջ ու զուարթ. նա այլ ևս զինուոր չէ, կարող է ապրել երկար, երջանիկ: Եւ այդ տեսարանները յարգում են միմեանց, սարսափ և ուրախութիւն են բերում: Եւ նա չը գիտէ թէ զրանցից որն է լաւ...:

Դեռ մութ էր, երբ Գրիգորը սկսեց քալելը գալարվել: Սկսվեց...

Նիսանը տեղից վեր ցատկեց. նա զոքում էր, ուղում էր ազատել իր ատած մարդուն. գտաւ թոյնի ամանը, նա դատարկ էր, բուրբովի դատարկ. յուսահատ կատարութեամբ նա զարկեց

ընտրվել
հուրը
այդ շ
նում է
մասա
լուսա
տողը
մասն
որ տ
ձատր
Նոյն
նոյն
րու
րին և
գնեղ
թիւն
ճշմար
վել է
սրով
բաստ
Եր
Ռուս
էր Կ
պատ
40 հ
տնն
պար
նոր
նոր
անց
միև
արդ
Մեղ
նապ
հակ
թիւն
հար
կար
ցու
Պ
բու
բու
գեր
Թե
26-ի
վրա
կը
ևս
այս
րից,
Ն
մշակ
բան
և դ
ներ
Տ
Ֆին
առ
երկ
պար
Գ
են,
սեան
պատ
Տ
աւե
վեց
դու
կեկ
նով
ախ
տայ
էին
չեթ
թիւն
տա
սով

Թեան պատճառով, գործը պէտք է քաղաքացիական դատարանները քննութեան ենթարկել:

20 փետրվարի:

ՊԵՏԵՐՔՈՒԳԻ: Թագաւոր Այսրը հրամայեց գինեբուրգիւստանտ վանքի վերականգնման քննութիւն կատարել այն անկարգութիւնները պատճառներէ և հանգամանքներէ մասին, որոնք սկսվեցին Պետերքոուգի համալսարանում և տարածվեցին մի քանի ուրիշ դպրոցներում էլ: Մի և նոյն ժամանակ նորին Սեծութիւնը բարեհաճեց մասնացոյց անել, որ վերոյիշեալ դպրոցներում սովորական կարգը վերականգնելու համար պարտաւոր են միջոցներ ձեռք առնել այդ դպրոցները գլխաւորները:

ՄԱԿՐԻԻ: Թաղուհի-նամակաւորէին առաջարկեց Սաղատային վերակազմել մինիստրութիւնը, առանց արձակելու կորուստները: Սաղատային մերժեց, յայտնելով, թէ ինքն այդ բանը անհնարին է համարում: Խնամակաւորէին յետաձգեց ճգնաժամի լուծումը, որովհետև ցանկանում է զեռ նախապէս խորհրդակցել պատգամաւորներին ժողովի և սենատի նախապահներին հետ:

ՊԱՐԻՉ: Սենատը ձեռնարկեց նախագահի ընտրութեանը: Փախիբ ստացաւ 96 ձայն, Կոնստանտին—84, Ֆրանս-Շովո—50, Պէտրալ—25: Լիւնըն է կրկնաբար ընտրութիւն: Սկսվեց երկրորդ ընտրութիւնը: Փախիբ ընտրված է նախագահ 151 ձայնով: Կոնստանտին ստացաւ 85 ձայն:

Պիկարի գործը: 4 1/2 ժամ տեղ խորհրդակցութիւնից յետոյ, բրէձկան ատեանը վճիռ կայացրեց, որով Պիկար և Լեբրուա ենթարկվում են մեղադրական ատեանի դատին կեղծումի, կեղծումից օգտուելու և էստորնազրի ու Գրէյֆուտի գործին վերաբերեալ գաղտնի դոկումենտները հաղորդելու համար: Արդիւնում պատգամաւորները հարգեցին Սենատը: Արդիւնում վերաբերեալ գաղտնի դոկումենտները կապ չունեն նախընթացների հետ, այդ պատճառով նրանց քննութիւնը պատճառում է վիճարկական դատարանին:

ՀՈՍՄ: Բիւլլետէն: Պապը օրը շատ լաւ անցկացրեց, չէր գանգատվում ցաւի վրա: ՄԱԿՐԻԻ: Սիլվիա յանձն առաւ մինիստրութիւն կազմել: Վաղը, երեկ, կառավարիչի հետ տեսակցեց, նախագահ—Սիլվիա, արտաքին գործերի մինիստր—Պիկար, զինուորական—Պոլաֆէլա, ներքին գործերի—Վասո, Ֆինանսներին—Վիլալիբրդէ, արդարագաւտութեան—Իրան, ծովային—ժողովատե Լազարա, և հասարակական աշխատանքներին—Վարդենաս, Գրանք բոլորն էլ պահպանողականներ են: Ազգային ժողովները կարճակիւն: Կարծում են, որ ընտրութիւնները տեղի կունենան ապրիլի վերջը, իսկ ազգային ժողովները կը գումարվեն մայիսին: Լոնդոնի և Պարիզի դեսպանները, զանազան պրէֆէկտներ, ստատս-սեկրետարներ և բաժանմունքները գլխաւորներ հրամարկական տուեցին:

ՀՈՍՄ: Վտեֆանիի գործակալութիւնը յայտնում է, որ կատարելապէս, սուտ է այն տեղեկութիւնը, որ Հռոմում զանազան կարգիւնները խորհրդակցութիւններ են կազմում կոնկրետ հարաւորութեան վերաբերմամբ: Պապի առողջական դրութիւնը շարունակում է գոհացուցիչ լինել: Երէկ, երբ պապը կամենում էր վերկենալ առանց օտարի օգնութեան, վերջը նորից բացվեց:

ՊԱՐԻՉ, Պարիզի և Լոնդոնի կարիէտները մի համաձայնութիւն կայացրին, որով Ֆրանսիային թոյլ է տրվում պահել Մասկատում քաղաքում իր պահեստ Անդրլայի հետ միատեսակ պայմաններով:

ՀՈՍՄ: Բիւլլետէն: Պապը գիշերը հանդիստ անցկացրեց և այսօր լաւ է զգում իրան: Նա անկողնից վերկացաւ մի քանի ժամով:

ՄԱԿՐԻԻ: Նոր մինիստրութիւնը կազմակերպված է: Սենատի նախագահ նշանակվում է Մարտինէյ-Կամպոս, պատգամաւորներին ժողովի նախագահ՝ Պիկար:

21 փետրվարի

ՊԵՏԵՐՔՈՒԳԻ: Ի նկատի ունենալով «ВЪСТНИКЪ БВОРОМЪ» ամսագրի վնասակար ուղղութիւնը, որ յաճախ արտայայտվում է այն յողուածներով, որոնք վերաբերում են կառավարչական ձեռնարկութիւններին Ֆինանսդաւոյում, մասնաւոր Մեխելինի յողուածում, որ տպված է 1898 թիւի № 12-ում և ներկայ տարվայ շաբաթական խրոնիկայից վերնագրով յողուածում, ներքին գործերի մինիստրը որոշեց, յայտնել «ВЪСТНИКЪ БВОРОМЪ» ամսագրին երկրորդ նախազուգուցիւն:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Կոնգրէսը ժամանակաւորապէս փակվեց: 22 փետրվարի

ՄՕՍԿՎԱ: Բիզո-Օրլովեան երկաթուղու կայարաններից մէկում, 3 կլասի վազոնում տուարվեց բէնզինով մի շէշ, որ զրկած էր վառարանի մաս, և հրդեհ սկսվեց: Այրվեցին 5 ճանապարհորդներ, 11 հողի վրաւորվեցին:

ՕԴԷՍՍ: Դերբասովսկի և Կրասնի փողոցներին անկիւնում մեծ հրդեհ սկսվեց: Հրդեհը հանդիսու ժամանակ մի քանի հրդեհաշէջներ վնասվեցին, իսկ մի բանուր սպանվեց:

ՏՈՒԼՕՆ: Առաւօտեան 2 1/2 ժամին, անյայտ պատճառով, պայթեց վառօդի պահեստը Լազարաւում, Լա-Սէյի և Տուլսի մէջ: Այդ պահեստում ծառայող բոլոր զինուորները սպանվեցին: Ետո գոհեր կան թաղի բնակիչները մէջ, որոնց անբը ձեռքի են դարձել:

ՏՈՒԼՕՆ: Հաւատացում են, որ վառօդի պահեստի մէջ 50,000 կիլոգրամ վառօդ կար: Սպանված են 60, վրաւորված են 110 մարդիկ: Ամբողջ թաղը աւերված է:

ՀՈՍՄ: Պապի առողջական դրութեան մասին հարցում են, որ գիշերը հանդիստ անցաւ: Don Chisciotte ասում է, թէ գիշերը լուրջ տարածվեցին պապի դրութեան վատանալու և միջև անգամ նրա ժանկար մասին, բայց այդ լուրերը անհիմն են:

ՊԵՐՍԻՆ: Յղուհի-նամակաւորէին մերժեց իտալական դեսպանի պահանջը՝ Սանմոնեան ծովածոցում ծովային կայարան տալ Իտալիային: Այդ բային առանձին նշանակութիւն չեն տալիս, որովհետև յայտնի է, որ իտալական կառավարութիւնը չի հրաժարվի իր պահանջից, և կասկած չը կայ, որ բանակցութիւնները բնական ընթացք կը ստանան:

ՀՈՍՄ: Լուր է պտտում, որ փոխ-ծովային Գրենէ Նեպոլից Զինատան է ուղարկվում՝ չինական ջրերում կենտրոնացած նաւերի հրամանատարութիւնը յանձն առնելու համար:

ՀՈՍՄ: Վերջին տեղեկութիւնները համեմատ պայտն այնքան լաւ է զգում իրան, որ օրվայ ընթացքում և երկրորդական Լապպոնի վատիկանից դուրս եկաւ և վերադարձաւ արտոյ միայն երկուշաբթի 11 ժամին, որպէս զի զգուշութեան համար, հակ է հրահրել վրա գիշերը:

ԲՐԻՒՍԷԼ: Թագուհու առողջական դրութիւնը վատացաւ: Քիչ յոյս է մնում փրկելու օգոստոսի սկիզբին: Թագուհին հաղորդեց Քեյսերին: Մանիլայից հեռագրում են, որ «Kaiserin Augusta» կրէյսերի հեռաւարուց յետոյ, գերմանական հպատակների պաշտպանութիւնը յանձն առաւ Սեյրիկան:

ՏՈՒԼՕՆ: Կատարված քննութիւնը ոչինչ էական հետևանքներ չը բերեց: Ներկայումս 70 սպանվածներ տարվեցին հիւանդանոցները կամ իրանց բնակութեան տեղերը: Պահեստի շուրջը, երկու կիլոմէտր տարածութեամբ, ամեն բան ջանքով է: Տները ոչնչացված են, դաշտերը աւերված: Պայթիւնը վնաս է հասցրել միջև անգամ Տուլսին: Կայթիւնից 4 կիլոմետր հեռաւորութեան վրա, Սէն-ժան արտարձանում կտրտվեցին դռները և պատուհանները:

Table with 3 columns: Item description, Quantity, Price/Value. Includes items like Լոնդոնի վրա 10 ֆունտ արծէ, Բեքլիի վրա 100 մարկ, Պարիզի վրա 100 ֆրանկ, Բորային գինեկոտ, 4% պետական բնիտա, 1% 1/2% ներքին փոխառութեան, 4% զբաւ լիզի, ազն. կալ. բանկի, 4 1/2% վկայակ. գել. շող. բանկի, Սեքրէի 5%, առաջին փոխառութ., Սոյնը երկրորդ, 3% զբաւ. լիզի, ազն. կալ. բանկի, 5% պետական երկաթուղու բնիտա, Պետերբ. քաղ. կր. ընկ. օբլ. 4 1/2%, Մոսկովայի քաղաք. կր. օբլ. 5%, Օղէտայի — — — 5 1/2%, Թիֆլիսի — — — 5%, Թիֆլիսի կալ. բանկի — — — —, Նոյնը — — — 5%, Գուլիսի կալ. բանկի — 6%, Կոյնը — — — 5%:

Խմբագիր՝ Ա.Լ.ԲԱՍՆԻՐ ԲԱՄԱՆԹԱՐ Հրատար.՝ ԱՐՄԻՆՈՒՆԻ ԺԱՌԱՆԳՆԵՐ ԶԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ Խ. Մ Ա Ն Ո Ւ Մ Ե Ա Ն Մ Տ Ք Ի Մ Շ Ա Կ Ը (Մտում են փոքրածիւ օրինակներ) ԳԻՆԸ 50 ԿՈՊԷԿ Իրմել Մշակիչ Խմբագրատուն: 7—8

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱԻՐ ՀԻՒԱՆԳԱՆՈՑ Բ. ՆԱԽԱՍԱՐԳԵԱՆԻ (Կուկիա, Վորոնոյի արձանի հանդէպ) Հիւանդներին ընդունում են ամեն օր, բայց կիրակի օրերին:

Ա Ռ Ա Ռ Օ Տ Ե Ր Ը Բ. Ա. ՆԱԽԱՍԱՐԳԵԱՆ—11—12 ժ. վրաբուժութեան, վնասական (սիֆիլիս) և միզախոռ. 5. Կ. Մ. ՉԻԿՈՎԱՆԻ—9—10 ժ. աչքի, ներքին և նեարդային 5.

Զ. Բ. ԲԱՐԱՆԱՍԵԱՆ—11—12 ժ. կանանց հիւանդ. Ի. Ֆ. ՊՐՕՏԱՍԵՎԻԶ—12—1 ժ. ականջի, կոկորդի, թիւ և կրծքի 5. Ա. Պ. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ—1—1 1/2 ժ. ներքին և երկրորդ 5.

Ա. Գ. ԳՈՒՐԿՈ—1 1/2—2 1/4 ժ. ներքին և միատեսակ 5. Ե Ր Կ Ո Ւ Ե Ր Ը Վ. Մ. ՄԱԽՎԻԼԱՉԷ—5—6 ժ. ներքին և երկրորդ 5.

Ա. Ն. ՇՊԱԿՈՎԱԿԻ—6—7 ժ. նեարդային (երկարաբուժութեան), վնասական և ժուրի 5. Բ. Ա. ՆԱԽԱՍԱՐԳԵԱՆ—6 1/2—7 ժ. Տ. Ի. ԲՈՒԿԵՆԿՈ Տիւանդանոցում քիմիական և խորհրդակցական հետազոտութիւններ է առնում մէջի, իրի, արեան, կաթի և այլն: Վճար 50 կ. չքաւորները ձրի: Համախորհրդի (կոնսիլիումի) և օպերացիայի համար առանձին: Հիւանդանոցի վերանորոգ. 96—150 Բժշկապետ ՆԱԽԱՍԱՐԳԵԱՆ

ԹԻՖԼԻՍԻ ԺՈՂՈՎԱՐԱՆ Այսօր, երեքշաբթի, լինելու է Հնոսանեկան երեկոյց Վաճառատուն սերմերի — Լ Ա Ր Շ Է — հիմնված 1872 թին Միջայեկան կամուրջի վրա, № 47. Ստացված են զանազան առեակ սերմեր: Գները նշանակված են պրէյս-կուրանտի մէջ, որ ուղարկվում է ձրի ամեն մի պահանջողին: 1—5

Վաճառվում է Ն Ո Ր Ե Կ Վէպ Բ Ա Բ Կ Ե Ն Ց Ի Գինը 70 կոպէկ: Հարցնել կենտրոնական և Կովկասեան գրա-վաճառանոցներում: (Կ. Ս.) 1—10

Լ Ո Ց Ս Տ Ե Ս Ա Ի ԼԵՍ Մ Է Լ Ի Ք Ի Ա Ղ Զ Ի Կ Ը (Պատմական վէպ, 755 երես) Գինը 1 ՐՈՒԲ. 30 ԿՈՊԷԿ (ռուկկազ 2 Րուբլի) Մտնում է ԹԻՖԼԻՍԻՄ—հեղինակի մօտ («Մշակի» խմբագրատան) և կենտրոնական գրա-վաճառանոցում: ԵՈՒՇՈՒՄ—Բազարտ Տէր-Սահակեանցի գրա-վաճառանոցում: Հեղինակի հասցէն՝ ТИФЛИСЪ, редакция „Музако“ 4—10

Գիւղատնտեսական գործիքներ և երեկաներ Լ. ԽԱՆ-ԱՂԵԱՆԻ 250 նկարով: Գինն է 50 կոպ. Իրմել՝ Тифлисо, Обществу Изданія Армянскихъ Книгъ. (Կ. Ս.) 20—50

BATEAUX A VAPEUR FRANCAIS N. PAQUET ET C-ie ՅՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳՆԱՑՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ Ե. ՊԱԿԷ ԵՒ ԸՆԿ. Կանոնաւոր և ուղղակի նաւագնացութիւն ՄԱՐՍԷՅԻՑ ԲԱՌՈՒՄ, չորեքշաբթի օրերը, երկու շաբաթ մի անգամ, սկսած յունվարի 25/6-ի չորեքշաբթից, թը մի անգամ, սկսած յունվարի 25/6-ի չորեքշաբթից, և հակառակը՝ Բաթումից Մարսել, մտնելով Տրապիզոն, Սամսուն և Պորթ: Մեկնում է Բաթումից՝ չորեքշաբթի, 3/15 մարտի, ՍԻՐԿԱՍՍԻ չորեքշաբթի, նաւապետ ԳԱՐԻԳԻ: Եւ այսպէս շաբաթականաբար, երկու շաբաթ մի անգամ, չորեքշաբթի օրերը, ժամը 4-ին ճաշից յետոյ: Բաթումից Պարիզ ուղղակի հաղորդակցութեան տոմսակներ տրվում են սովորականից պակաս գներով: Ապրանքները և ճանապարհորդներին մասին հարկաւոր տեղեկութիւններ ստանալու համար թող բարեհաճին դիմել ընկերութեան գործակալներին՝ ԲԱՌՈՒՄԻՄ—պ. Վիկտոր դ'Ալբոսիս, Նաբէրէ-Մայա: Թիֆլիսիմ—պ. Օ. Գ. Բարեկենց, Նեանին, Սիժուի փող. Խօջափարոսի և Մայաւորածի և Մայաւորածի և Մայաւորածի: ԲԱԳՈՒ—պ. Ս. Կիլիարեան, Կոլուբակիկանայա հրապարակ: ՆՕՎՕՐՕՍՍԻՑՍԿ—պ. Միլիտար Հեքշերդերին: (Կ. Ս. Չ.) 20—2

ԿԱՅԷ ԶԻԼԼԵՐ (Café Siller) Վիլհելմ, I. Laurenzerberg. Մեծ և էլէկանտ կաֆէ, բազմաթիւ հայ և ուսուցողականներ: Ընտիր սուրճ և լաւ ծառայութիւն: 14—25

ՀԱՑՈՒՀԵԱՑ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ Կար ու ձեւի դպրոցում ԼՈՒԱՑԱՆՈՑԻ գաս-ընթացը արդէն սկսված է: Ընդունելու-թիւնները շարունակվում են: Գանձակայա, № 25: 10—10

Կովկասի ՀԱՑՈՑ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ գրադարան-ընթերցարանը (Միջին փողոց, տ. Տէր-Սաստրովի, Ազելիա-նեանի մագալինի դիմին), բաց է առաւօտեան ժամը 9—2 և երեկոյան ժամը 5—9: Ստացվում են մայրաքաղաքների և տեղական բոլոր թերթերը: Մուտքը 2 կոպ., ամսով 40 կ. աչա-կերանից կէս վճար: 8—50

ՇՈՒԼԱՎԷՐԻ Հասարակութեան հարկաւոր է ոչ պակաս հինգ տարվայ փորձառութիւն ունեցող ու հայերէն իւմացող ԲԺԻՇԿ: Ծանկացողները կարող են իրանց պայմանները գրել Շուլավէր, տա-նուտէր Վախտանգ Մեհրաբեանին: 8—8

ԲԺԻՇԿ Յ. Յ. ՂՕԿԻՆԵԼՕՎ Ընդունում է վնասական, ակտական, մոր-թու և ներքին հիւանդութիւն ունեցողներին: Առաւօտեան 9—12 ժամը երեկոյան 5—7 ժամը: Գանձակայա փողոց, տուն Մարգարովի, № 31: (Կ. Ս. Չ.) 3—100

ՄԱՆԿԱԲԱՐՁՈՒՅԻ Վ. Յ. ՏԷՐ-ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ Միջայեկան փողոց, տ. № 93. տեղե-Փօն № 506: (Տ.) 10—45

Գիւղատնտեսական գործիքներ և երեկաներ Լ. ԽԱՆ-ԱՂԵԱՆԻ 250 նկարով: Գինն է 50 կոպ. Իրմել՝ Тифлисо, Обществу Изданія Армянскихъ Книгъ. (Կ. Ս.) 20—50